

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๐๔

ที่ สอ.๐๐๑๕.๑๖/๓๓๑ วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง จัดส่งข้อมูลประกอบการเข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับการทำบันทึกความร่วมมือ (MOU)

เรียน ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

ตามที่สำนักกฎหมาย ได้เข้าร่วมประชุมคณะอนุกรรมการติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ ในคณะกรรมการการต่างประเทศ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำบันทึกความร่วมมือ (Memorandum of Understanding : MOU) ระหว่างคณะอนุกรรมการติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ กับกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย (UNICEF Thailand Country Office) เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๑๐๖ ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ และที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาและเห็นชอบให้นำข้อมูลของสำนักกฎหมายที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมมาประกอบการพิจารณาในรายละเอียด ทั้งนี้ โดยให้จัดส่งต่อฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

ในการนี้ สำนักกฎหมายได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการทำบันทึกความร่วมมือระหว่างคณะอนุกรรมการฯ กับกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายทศพร แยมวงษ์)

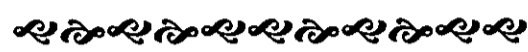
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

เจ้าของเรื่อง : นางสาวเพลินดา ตันรังสรรค์

นิติกรชำนาญการพิเศษ

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

ข้อมูลประกอบการเข้าร่วมประชุม
คณะกรรมการติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน
ของสหประชาชาติ ในคณะกรรมการการต่างประเทศ สถานิติบัญญัติแห่งชาติ
เพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การทำบันทึกความร่วมมือ (MOU)

ตามที่กลุ่มงานคณะกรรมการการต่างประเทศ สำนักกรรมการ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ สว ๐๐๑๐.๑๐/๑๔๗๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอเชิญไปร่วมประชุมกับคณะกรรมการ โดยเชิญสำนักกฎหมายเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำบันทึกความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ กับกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNICEF Thailand Country Office) ในวันจันทร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยได้แนบเอกสารบันทึกความร่วมมือ (Memorandum of Understanding : MOU) ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ มาเพื่อพิจารณาด้วย นั้น

ในการนี้ สำนักกฎหมาย ได้พิจารณาหลักการและเนื้อหาสาระสำคัญของบันทึกความร่วมมือ (MOU) ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษทั้งฉบับแล้ว มีประเด็นข้อพิจารณาเพื่อเป็นข้อมูลเสนอต่อคณะกรรมการฯ ดังนี้

ข้อพิจารณาเกี่ยวกับเนื้อหาของบันทึกความร่วมมือ

บันทึกความร่วมมือ (MOU) ฉบับนี้ มีหลักการและสาระสำคัญเกี่ยวกับความตกลงที่จะร่วมมือกันเสริมสร้างศักยภาพด้านนโยบายการประเมินผลแห่งชาติ (National Evaluation Policy) และการแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Exchange) โดยมีโครงสร้างของเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๖ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ บทนำ (Preamble) เป็นการกล่าวถึงความสำคัญของนโยบายการประเมินผลแห่งชาติ โดยเฉพาะเพื่อการปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับเด็กให้ดียิ่งขึ้น และความเป็นมาของการริเริ่มโครงการพัฒนาข้อมูลด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ระหว่างประเทศไทยและยูนิเซฟ โดยเฉพาะในเรื่องสถานการณ์เกี่ยวกับเด็กและสตรีในประเทศไทย

ส่วนที่ ๒ คำจำกัดความ (Definitions) เป็นการให้นิยามความหมายของคำสำคัญ ๆ ดังนี้

(๑) “Parties” ให้หมายถึง คณะกรรมการติดตามความคืบหน้าของการปฏิบัติตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ กับยูนิเซฟ (UNICEF)

(๒) “UNICEF” ให้หมายถึง กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์การย่อยขององค์การสหประชาชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมติข้อที่ ๕๗ (๑) ซึ่งได้รับการรับรองโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๔๘๙

(๓) “This Agreement” or “the present Agreement” ให้หมายความรวมถึงบันทึกความร่วมมือฉบับนี้ และภาคผนวกหรือเอกสารแนบท้ายที่เกิดขึ้นเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านนโยบายการประเมินผลแห่งชาติด้วย

ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์ของความตกลง (Objective of the Present Agreement) เป็นการกล่าวถึงหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการฯ ในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) โดยเฉพาะการติดตามและประเมินผลความคืบหน้าของ SDGs ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับวาระการปฏิรูปของรัฐบาลไทย (The Royal Thai Government (RTG) reform agenda) ในขณะเดียวกัน เพื่อเป็นการติดตามและประเมินผลที่มุ่งเน้นด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวคิดของ SDGs ดังกล่าวยูนิเซฟจึงสามารถเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักในเรื่องดังกล่าวผ่านการแลกเปลี่ยนความรู้และการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการกับคณะอนุกรรมการฯ ได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความร่วมมือและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างใกล้ชิด คู่สัญญาจึงตกลงกันภายใต้วัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) สร้างความตระหนักและเสริมสร้างความสามารถของอนุกรรมการฯ เกี่ยวกับนโยบายการประเมินผลแห่งชาติ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการหรือโครงการศึกษาต่าง ๆ

(๒) เพิ่มขีดความสามารถของคณะอนุกรรมการฯ ในการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจตามแนวปฏิบัติตามหลักฐาน (the Evidence-Based Policy Practice) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับสังคมและเด็ก

ส่วนที่ ๔ เงื่อนไขของความตกลง (Terms of the Agreement) กำหนดให้ความตกลงมีผลตั้งแต่วันที่ลงนามร่วมกัน จนถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ หรือจนกว่าวันที่มีการจัดการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยการดำเนินการตามความตกลงนี้ให้ขึ้นอยู่กับดำเนินการของคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายโดยตรง และในส่วนของยูนิเซฟให้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของกองทุนด้วย

ส่วนที่ ๕ ขอบเขตความรับผิดชอบของคู่สัญญา (General and Specific Responsibilities Binding on the Parties) คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงร่วมมือกันใน ๓ ด้าน ดังนี้

(๑) การเสริมสร้างศักยภาพเกี่ยวกับนโยบายการประเมินผลแห่งชาติที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๒) สร้างความตระหนักในเรื่องนโยบายการประเมินผลแห่งชาติแก่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๓) การจัดการความรู้ (KM) ที่มุ่งเน้นการใช้ข้อมูลตามแนวปฏิบัติตามหลักฐานมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ เพื่อสร้างขีดความสามารถหรือศักยภาพเกี่ยวกับนโยบายการประเมินผลแห่งชาติตาม (๑) ยูนิเซฟจะสนับสนุนข้อมูลการพัฒนาหรือรายงานการศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และส่งเสริมการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการที่มีการติดตามประเมินผลตามแนวทาง RBM ส่วนการสร้างความตระหนักในนโยบายการประเมินผลแห่งชาติแก่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตาม (๒) ยูนิเซฟจะเชิญอนุกรรมการฯ เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา ระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มความตระหนักในความรู้ที่ทันสมัยเกี่ยวกับการประเมินผลของ SDGs

สำหรับการจัดการความรู้ที่มุ่งเน้นการใช้ข้อมูลตามแนวปฏิบัติตามหลักฐานตาม (๓) ยูนิเซฟจะให้หลักฐานและสนับสนุนข้อมูลโดยเฉพาะนโยบายสำคัญ ๆ สำหรับเด็กในประเทศไทยผ่านการจัดการสัมมนา โดยคณะอนุกรรมการฯ ตกลงที่จะแต่งตั้งคณะทำงานซึ่งมีสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานคณะทำงาน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ทุก ๆ ๓ เดือน

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการฯ จะให้ความสำคัญและตกลงที่จะสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งรวมถึงการเชิญผู้เข้าร่วมงาน การจัดเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ภายใน ๑ เดือน นับจากได้มีการลงนามในบันทึกความร่วมมือ คณะอนุกรรมการฯ ต้องจัดพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเพื่อสร้างความตระหนักถึงนโยบายการประเมินผลแห่งชาติ

ส่วนที่ ๖ การทบทวนหรือแก้ไขความตกลง (Amendments) กำหนดให้ความตกลงฉบับนี้ รวมทั้งภาคผนวกหรือเอกสารแนบท้าย อาจมีการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ แต่ต้องทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร และลงนามโดยคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเท่านั้น

อนึ่ง ในส่วนท้ายของบันทึกความร่วมมือ ได้กำหนดให้ประธานคณะกรรมการฯ (นายกิตติ วัชรินทร์) และผู้แทนกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (Mr. Thomas Davin) เป็นผู้ลงนาม

ข้อพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบของบันทึกความร่วมมือ

เมื่อพิจารณารูปแบบและรายละเอียดของบันทึกความร่วมมือฉบับนี้แล้ว มีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ขนาดและรูปแบบของตัวอักษรภาษาอังกฤษ

- คำว่า “MEMORANDUM OF UNDERSTANDING” ในบรรทัดแรกมีขนาดอักขรที่ใหญ่เกินสมควร
- ข้อความพาดหัวที่แสดงว่าบันทึกความร่วมมือได้ทำขึ้นระหว่างคณะกรรมการฯ กับกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ในหน้าที่ ๑ ใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ปะปนกับอักษรตัวพิมพ์เล็ก

๒. การจัดลำดับหัวข้อ

- หน้าที่ ๓ ใน Article IV. เกี่ยวกับขอบเขตความรับผิดชอบของคู่สัญญา มีข้อ ๔ ซ้ำกัน ควรลำดับเลขใหม่ให้ถูกต้อง โดยเปลี่ยนเป็นลำดับที่ ๕ และลำดับที่ ๖
- หน้าที่ ๔ ใน Article IV. การทบทวนหรือแก้ไขความตกลง ได้ลำดับตัวเลขโรมันผิดพลาด ควรแก้ไขให้ถูกต้องเป็น “Article V.”

๓. การสะกดคำ

- หน้าที่ ๑ ในส่วนของบทนำ บรรทัดที่ ๒ คำว่า “the Sub-Committee on Sustainable Development Goals” มีข้อความตกหล่น ควรแก้ไขให้ถูกต้องเป็น “the National legislative Assembly Sub-Committee on Sustainable Development Goals”
- หน้าที่ ๓ ใน Article IV. บรรทัดที่ ๕ คำว่า “National Evaluation” ควรแก้ไขให้ถูกต้องเป็น “the National Evaluation Policy”

๔. การใช้ Article The

- คำว่า “the NLA Sub-Committee” มีการใส่ “the” นำหน้าไม่เหมือนกันทั้งฉบับ เช่น หน้าที่ ๑ ในส่วนของบทนำ บรรทัดที่ ๓, หน้าที่ ๒ ในส่วน Article II. บรรทัดที่ ๑ และหน้าที่ ๓ ใน Article IV. บรรทัดที่ ๑๗
- คำว่า “the National Evaluation Policy” มีการใส่ “the” นำหน้าไม่เหมือนกันทั้งฉบับ เช่น หน้าที่ ๑ ในส่วนของบทนำ บรรทัดที่ ๔, หน้าที่ ๒ ใน Article II. บรรทัดที่ ๑๔ และหน้าที่ ๓ ใน Article IV. บรรทัดที่ ๑, ๒, ๕, และ ๘
- คำว่า “the Evidence-Based Policy Practice” มีการใส่ “the” นำหน้าไม่เหมือนกันทั้งฉบับ เช่น หน้าที่ ๒ ใน Article II. บรรทัดที่ ๑๗ และหน้าที่ ๓ ใน Article IV. บรรทัดที่ ๔ และ ๑๔

ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตอื่น ๆ

๑. เห็นควรจัดลำดับเลขหัวข้อใหญ่ให้ถูกต้องและไม่ควรใช้ตัวเลขโรมัน ส่วนหัวข้อย่อยรองลงมาควรจัดลำดับโดยใช้ตัวเลขจุดทศนิยมเพื่อให้เข้าใจได้โดยง่ายและสะดวกต่อการอ้างอิง
๒. สถานที่และวันที่ลงนาม (หน้าที่ ๔) ต้องแก้ไขให้เป็นปัจจุบัน
๓. บันทึกความร่วมมือได้มีการกล่าวถึงภาคผนวกหรือเอกสารแนบท้าย (Appendix) จึงควรตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของเอกสารต่าง ๆ ด้วย
๔. เพื่อความสมบูรณ์ของบันทึกความร่วมมือ ควรเพิ่มเติมบุคคลที่จะลงนามเป็นพยาน (Witness) ด้วย

ประเด็นข้อซักถามของคณะกรรมการฯ

ที่ประชุมคณะกรรมการฯ ได้ซักถามข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำบันทึกความร่วมมือ (MOU) ในประเด็นต่าง ๆ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. สถานะและความผูกพันทางกฎหมายของบันทึกความร่วมมือ

บันทึกความร่วมมือ (Memorandum of Understanding : MOU) ระหว่างคณะกรรมการฯ กับกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNICEF Thailand Country Office) ฉบับนี้ มีเนื้อหาสาระสำคัญเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการด้านนโยบายการประเมินผลแห่งชาติที่มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) และการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งเป็นเอกสารที่แสดงความสมัครใจหรือความตั้งใจอันแน่วแน่ของคู่สัญญาว่าจะปฏิบัติตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสาร โดยไม่ถือว่าเป็นหนังสือสัญญาหรือข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย กล่าวคือ หากฝ่ายหนึ่งมิได้ปฏิบัติตามบันทึกความร่วมมือ อีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่สามารถฟ้องร้องหรือดำเนินคดีได้ อันแตกต่างจาก “บันทึกข้อตกลง” หรือ “MOA” (Memorandum of Agreement) ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาที่มีลักษณะเป็นข้อตกลง โดยหากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งประพฤติผิดสัญญาแล้ว อีกฝ่ายหนึ่งสามารถฟ้องร้องดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

อย่างไรก็ตาม หาก “MOU” หรือ “MOA” จัดทำขึ้นระหว่างรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศ เช่น ประมุขของรัฐ หัวหน้ารัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ได้รับมอบอำนาจ หรือ UN เป็นต้น จะเรียกว่า “สนธิสัญญา” (Treaty) ซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่หรือพันธกรณีระหว่างกัน และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยสนธิสัญญาอาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป อาทิ ความตกลง (Agreement) ข้อตกลง (Arrangement) บันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) บันทึกข้อตกลง (Memorandum of Agreement) พิธีสาร (Protocol) และอนุสัญญา (Convention) เป็นต้น ซึ่งไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าอย่างไร หากเข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมายระหว่างประเทศก็ถือเป็นสนธิสัญญาทั้งสิ้น

๒. ข้อมูลการลงนามในบันทึกความร่วมมือของคณะกรรมการที่ผ่านมา

จากการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการลงนามในบันทึกความร่วมมือ (MOU) ของคณะกรรมการฯ พบว่า ไม่มีประธานคณะกรรมการหรือประธานคณะกรรมการคณะใดได้ลงนามใน MOU ฉบับใดมาก่อน คงมีเฉพาะการลงนามร่วมเป็น “พยาน” เท่านั้น เช่น บันทึกความร่วมมือ เรื่อง ความปลอดภัยคือหัวใจของการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระหว่างจังหวัดภูเก็ต กับหน่วยงานและผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต และบันทึกความร่วมมือระหว่างกรมการท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสัมพันธ์ไทย-จีน และสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพแห่งประเทศไทย มีผลสำรวจเอก พิซิต ควรรเดชะคุปต์ ประธานคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว และผลสำรวจโท บุญเรือง ผลพานิชย์ ประธานคณะกรรมการด้านการท่องเที่ยว เข้าร่วมลงนามในบันทึกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานดังกล่าวในฐานะเป็นสักขีพยานเท่านั้น

๓. ความเหมาะสมของบุคคลที่ควรลงนามในบันทึกความร่วมมือ

เนื่องจากบันทึกความร่วมมือต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับกิจการที่ต้องดำเนินการร่วมกับหน่วยงานภายนอก ซึ่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ (๔) กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า “ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจเป็นผู้แทนสภาในกิจการภายนอก” ดังนั้น แม้ว่าเนื้อหาสาระสำคัญของบันทึกความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการฯ กับยูนิเซฟฉบับนี้ จะเกี่ยวข้องและอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการต่างประเทศ ตามที่ข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๗๘ (๑๓) กำหนดไว้ก็ตาม แต่เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อบังคับการประชุมฯ ดังกล่าว ควรให้ “ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ” หรือ “รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ” ที่ได้รับมอบหมายจากประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ ๑๒ เป็นผู้ลงนามในบันทึกความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติที่ผ่านมา การลงนามในบันทึกความร่วมมือระหว่างสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับหน่วยงานภายนอก ซึ่งไม่ว่าความตกลงในบันทึกความร่วมมือดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานโดยตรง หรือเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้แต่งตั้งขึ้น “เลขาธิการวุฒิสภา” ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาอันมีสถานะเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๖ จะเป็นผู้ลงนามในบันทึกความร่วมมือนั้น เช่น บันทึกความร่วมมือว่าด้วยการสนับสนุนและพัฒนาฐานข้อมูลกฎหมายในกลุ่มอาเซียนกับหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ แม้จะเป็นภารกิจของคณะกรรมการรวบรวมข้อมูลกฎหมายในกลุ่มอาเซียน ในคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง เป็นประธานกรรมการ) เลขาธิการวุฒิสภาก็เป็นผู้ลงนาม โดยมีนายธานี อ่อนละเอียด ประธานอนุกรรมการ เข้าร่วมลงนามในฐานะเป็นพยาน.